

міста з системою метрополітену. Більш чотирьох років велися переговори з Європейським банком реконструкції та розвитку (ЄБРР) і Європейським інвестиційним банком (ЄІБ), і нарешті 11 грудня 2017 року було підписано угоду про надання кредиту в розмірі 320 мільйонів євро. Ці кошти підуть на будівництво станцій і депо, на закупівлю 85 вагонів нового рухомого складу. З квітня 2018 року ведуться переговори з мешканцями будинків, що підлягають знесенню, на предмет викупу житла та надання замість нового. Роботи зі спорудження двох нових станцій імовірно розпочнуться в кінці 2018 року. При наявності достатнього фінансування та забезпечення матеріалами, станції реально побудувати і ввести в експлуатацію за два-три роки.

Тому пріоритетними напрямками розвитку підприємств міського електротранспорту є: організація ефективного управління підприємствами та належного використання їх майнового комплексу; технічне переоснащення та укріплення матеріально-технічної бази; забезпечення беззбиткового функціонування.

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Салтикова А.Р.

Науковий керівник – Вороніна О.О., канд. екон. наук, ст. викладач

Ресурсозбереження - це глобальна проблема людства, що пов'язана, насамперед, з обмеженістю найголовніших органічних та мінерально-сировинних ресурсів планети. Нафта і газ стали головними джерелами енергії і разом з тим важливими сировинними ресурсами. Цим пояснюються зростаючі темпи експлуатації нафтових і газових родовищ. В зв'язку з швидким розвитком світової економіки світова прогресивна спільнота вже давно переймається проблемою глибокого впровадження відновлювальних джерел енергії. І якщо для розвинених країн альтернативна енергетика є питанням більш екологічної безпеки, то для України це може бути рішенням проблеми енергоефективності та послаблення залежності від імпортованих нафто-газових ресурсів. Саме тому зараз йде активний процес відмови від вичерпних ресурсів на користь альтернативних джерел енергії, добування яких не приносить шкоди навколишньому середовищу і чиїх обсягів б вистачало, щоб задовольнити всі людські потреби.

До головних видів відновлювальних джерел енергії відносять: сонячну енергію, енергію вітру, теплову енергію землі та атмосферну енергетику. Серед найбільших переваг застосування ВЕД можна зазначити наступне:

- необмежений запас палива;
- автономні системи енергопостачання;
- безпечні і високо надійні;
- нескладне обслуговування обладнання;
- можливість незалежного енергопостачання
- матеріали можна легко переробити і використовувати повторно;

- можливість отримання доходів від використання

Але поряд з перевагами є і деякі складності в застосуванні, а саме:

- невелика потужність;
- невисока віддача енергії, в порівнянні з традиційними джерелами топлива;
- високий термін термін окупності.

На сучасному вітчизняному ринку енергоресурсів альтернативні джерела енергії тільки починають поступово розвиватися. Найвищі темпи зростання встановлених потужностей демонструють вітроелектростанції (ВЕС), їх обсяг виробництва – до 262,8 мегават; сонячні електростанції (СЕС) – до 317,8 мегават. З урахуванням зміни і корегування встановлених потужностей, які входять в об'єднану енергосистему України, останнім часом її загальна потужність збільшилася на 0,9 %.

Відповідно до звіту міжнародної компанії «Ernst & Young» Україна потрапила до рейтингу країн, найбільш привабливих для інвестування у відновлювані джерела енергії. Зацікавленість викликана тим, що нині в Україні питання енергоефективності та енергонезалежності вийшли на перший план і в найближчій перспективі залишатимуться предметом підвищеної уваги для Уряду. А це дає підстави очікувати піднесення у сфері виробництва електроенергії з альтернативних джерел та сподіватися на створення сприятливих умов для вкладання коштів. Звіт Міжнародного агентства поновлюваних джерел енергії (IRENA) прогнозує, що до 2020 року всі види альтернативної енергетики стануть дешевші за традиційні.

Серед ключових законодавчих змін 2017, які позитивно вплинули на розвиток цього сектору, прийняття двох Законів України «Про приєднання України до Статуту Міжнародного агентства з відновлюваних джерел енергії (IRENA)» та «Про ринок електроенергії» в частині укладання довгострокових договорів купівлі-продажу електричної енергії за «зеленим» тарифом. Щодо останнього, то він має визначний вплив на функціонування ринку електричної енергії в ціло-

му. Наразі продовжується розробка та затвердження проєктів відповідних підзаконних актів для його впровадження.

В Україні існує достатня кількість технологічної, економічної та соціальної потреби в використанні альтернативних джерел енергії. Незважаючи на позитивний напрямок, існує низка питань які потребують подальшого вирішення. раз необхідно розробляти певні методики розрахунку доцільності використання тих чи інших джерел альтернативної енергії, методики впровадження нових технологій, дослідні роботи, обрати чітку стратегію розвитку сфери альтернативного живлення та багато інших. Вірний напрям та своєчасне вирішення ряду питань призведе до поліпшення економічної, екологічної та соціальних складових держави, а чітко сформульована стратегія розвитку сфери альтернативного живлення дозволить залучати інвесторів.

ВНУТРІШНІ МІГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ

Лелюк Д.А.

Науковий керівник – Рибак Г.І., канд. екон. наук

Поняття «міграції» все частіше зустрічається у науковій літературі як невід’ємний політичний та економічний процес в Україні. А одними з найважливіших питань залишається саме внутрішня міграція, її механізми та вплив на економічні процеси, як позитивний – так і негативний.

Головна причина міграцій – економічна, але значну роль також відіграють політичні, національні, релігійні й інші причини. Питання внутрішньої міграції населення України набуває особливої актуальності внаслідок сучасних соціально-економічних загроз, зокрема, значної кількості внутрішніх недобровільно переміщених осіб. До внутрішніх міграцій належить переміщення населення із села в місто, яке в багатьох країнах є джерелом їх зростання (його часто називають “великим переселенням народів ХХ століття”). Територіальний перерозподіл населення відбувається також між великими і малими містами. Обидва ці види дуже широко представлені, зокрема в нашій країні.

Хоча внутрішні міграції характерні для всіх держав, в різних країнах вони перебувають на різних стадіях розвитку. У країнах, що розвиваються, потоки сільських жителів, які не мають землі та роботи, спрямовуються в міста в пошуках кращої долі, а в найбільш розвинених країнах – переважають “зворотні” міграції населення (з міст у передмістя, а частково і в сільську місцевість).